

“HIRMUS KALLIS MAAPÕU”

Elu maavaradeta ei ole tänapäeval mõeldav. Maapõuest kaevandatavaid maake ja mineraale kasutatakse kõikjal – tööstuses, põllumajanduses, meditsiinis, infotehnoloogias ja mujal. „Maavarade kaevandamisega kaasnevad alati keskkonnamõjud, seda oleme Eesti põlevkivitööstuse puhul juba aastakümneid näinud. Kui me räägime näiteks fosforiidist ja haruldasi muldmetalle sisaldavat graptoliitargilliist, siis need ei ole erandid. Inimene on saanud targemaks, ta oskab mõjusid ja ohte ette näha ning mineviku kogemuste põhjal tuleb tulevikus ka tegutseda,“ sõnas näituse idee autor ja peaekspert Erik Puura. Ta lisas, et mõned ained võivad olla tervisele ohtlikud ka looduslikult maapõues peitunult. See ei vasta tõeale, et kõik tehislik on alati halb ja kõik looduslik hea. „Üheks selliseks on Eestiski piirkonniti maapõuest immitsev radioaktiivne gaas radoon, mis hoonete siseruumidesse kogunedes on tervisele väga ohtlik,“ sõnas Puura. Kuid on ka aineid, näiteks fluor, mida inimese organism vajab teatavas koguses ning mille ohtlikkus ilmneb alles peale teatava piirnormi ületamist. Ka siin võib kõrge looduslik fluorisaldus põhjavees olla tervisele ohtlik. Näitust aitasid loodusemuuseumil koostada Tartu Ülikooli ökoloogia ja maateaduste instituudi geoloogia osakond ning maapõueressursside arenduskeskus MAREK koos mitme ettevõtte ja infotehnoloogiaspetsialistiga.

